

ДО МОНАХ ВАРАХИИЛ: ЗА СТАРЕЦА МИХАИЛ

Виждайки какъв е светът днес, ти с недоумение се питаш: дали все още има Божии хора? Ще ти разкажа за един от многото, които съм имал щастието да срещна - стареца Михаил от Богородичния скит на Света Гора. Отбихме се там с група наши поклонници на връщане от Светата земя.

Пристигнахме в скита по време на вечерня. Старецът Михаил ни посрещна с онази простодушна пастирска сърдечност, която веднага пленява душата. Въведе ни първо в старата църква (църквите в скита са три). Заведе ни пред знаменитата икона на Божията Майка, известна под името „Сладкое целование“. Иконата е чудотворна по сила и прекрасна по художествената си красота. На нито една друга икона Майката Божия не изглежда така бледа, както на тази стара икона. А името „Сладкое целование“ и е дадено, защото на нея Богородица целува ръката на Божествения Младенец. Минавахме един след друг и целувахме иконата.

- Тя теб да целуне! Тя теб да целуне! - повтаряше полугласно старецът, а по сухото му постническо лице се нижеше сълза след сълза.

След това ни разказа следното:

- Имам тук петнадесет братя, всичките стари и немощни. Гърците повече не позволяват славяни да идват на Света Гора. Аз трябва да се грижа за тези петнадесет братя като някой довереник на Божията Майка, поставен на това място и в това време. Моля се на Господа само за две неща: да имаме много любов и малко хляб.

Отец Михаил е родом от Сяр. От детските си години той копнеел за монашество. Веднъж в храма му се явил свети Николай и му казал, че наистина ще стане монах. Изпълнен с радост, той оставил майка си и всичките си роднини и отишъл на Света Гора. Там прекарал целия си останал живот.

Идвал е и при нас, в Охрид, за да събира прилози за издръжката на своите петнадесет братя.

- Аз съм старец на моите старци и отец на отците. Длъжен съм да ги наставлявам и храня, макар сам да съм неук и немощен. Искам само да мога да ги утвърждавам в любовта и да ги храня с хляб. Толкова от мен, с помощта на Света Богородица. А тя, нашето „Сладкое целование“, няма да ни остави!

Служи при нас и Литургия.

- Отче Михаиле, кажи нещо на народа за поука. - Той застана пред царските двери и заговори:

- Три неща ще ви кажа: първо, нашето спасение е по-тънко от косъм; второ, където е нашият ум, там е и нашият дом; трето, в този свят сме дошли като на пазар - да купим нещо добро и да го занесем у дома. Амин.

Народът остана доволен от тази кратка проповед и се изреди да вземе благословение от светия старец.

Той изобщо не мислеше за себе си, а само за братята от манастира. И трудейки се да им даде много свята любов и малко черен хляб, цял се изнури телесно и в дълбока старост отмина при Господа. Сега душата му се радва в Царството Небесно - там, където царува Сладкото Целование.